

ที่ ทปสท. ๑/๒๕๕๖

ที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์
และข้าราชการแห่งประเทศไทย

๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖

เรื่อง ขอเสนอแนะและร้องเรียน

เรียน ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ

สำเนาเรียน เลขาธิการคณะกรรมการการอุดมศึกษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย ลายมือชื่อผู้เข้าร่วมในที่ประชุมสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย (ทปสท.)
ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ จำนวน ๔๔ รายนาม

ด้วยที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย (ทปสท.) เป็นองค์กรรวมของประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการและกรรมการสภาคณาจารย์และข้าราชการจากมหาวิทยาลัยราชภัฏ ๔๐ แห่ง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ๙ แห่ง และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันรวมทั้งหมด ๕๐ แห่ง ที่มีบทบาทให้คำปรึกษา เสนอแนะ ส่งเสริมพัฒนาจรรยาบรรณวิชาชีพ พัทธ์ศัลผลประโยชน์และเรียกประชุมบุคลากรเพื่อระดมความคิดเห็นต่อการบริหารกิจการของสถาบันการศึกษาและความคิดเห็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องับบุคลากรของมหาวิทยาลัยทุกระดับ และในการประชุม ทปสท.ครั้งที่ ๑/๒๕๕๖ ในวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๕๖ ณ ห้องประชุมสัมมนา ๒ ชั้น ๔ อาคารอำนวยการ ศูนย์พัฒนาทรัพยากรบุคคลกลางทาง กรมทางหลวง อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี ได้ข้อสรุปเป็นมติเพื่อเสนอแนะและร้องเรียนให้มีการพิจารณาแก้ไขและส่งเสริมสนับสนุนในประเด็นเรื่องต่างๆ ดังนี้

๑. ขอให้ทบทวนกรณีการปรับเงินเดือนของข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นธรรมโดยพิจารณาจากกรณีการปรับขึ้นเงินเดือนร้อยละ ๘ ตามมติของ ก.ค.ศ. ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ ตามหลักเกณฑ์และวิธีที่ ก.ค.ศ.กำหนด โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐมนตรี แต่พระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๑ ไม่ได้กำหนดให้ ก.พ.อ. สามารถปรับเงินเดือนได้เอง ทั้งๆที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาเป็นประธาน ก.พ.อ. พระราชบัญญัติทั้ง ๒ ฉบับประกาศใช้ห่างกัน ๓ ปี แต่ให้อำนาจคณะกรรมการ ก.ค.ศ.และ ก.พ.อ.แตกต่างกันมากจึงสร้างความไม่เป็นธรรมกับข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาอย่างเห็นได้ชัดเจน ด้วยเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นจึงเสนอให้พิจารณาทบทวน โดยเสนอให้มีการพิจารณายกร่างพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะและเงินประจำตำแหน่งข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและเทียบเคียงกับพระราชบัญญัติเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำ

ตำแหน่งข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๔ ประกอบกับมี กฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๕๕ โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ.๒๕๔๗ โดยได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรี ออกกฎ ก.ค.ศ. ไว้ โดยเฉพาะ ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒ แห่งกฎ ก.ค.ศ. ว่าด้วยการให้ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา ให้ได้รับเงินเดือนสูงกว่าหรือต่ำกว่าขั้นต่ำ หรือสูงกว่าขั้นสูงของอันดับ พ.ศ.๒๕๕๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน “ข้อ ๒ ข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด เมื่อได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนของตำแหน่งและวิทยฐานะในอันดับ คศ. ๒ คศ. ๓ หรือ คศ. ๔ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนสูงกว่าขั้นสูงของอันดับเงินเดือนเดิม โดยให้ไปอาศัยรับเงินเดือนในลำดับถัดไปได้อีกหนึ่งอันดับเท่านั้น ถ้าไม่มีขั้นหรืออัตราเงินเดือนที่ได้รับอยู่เดิมให้ได้รับในขั้นหรืออัตราเงินเดือนใกล้เคียงที่สูงกว่าแล้วแต่กรณี ในกรณีข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษาผู้ใด เมื่อได้รับเงินเดือนถึงขั้นสูงของอันดับเงินเดือนของตำแหน่งและวิทยฐานะในอันดับ คศ. ๒ คศ. ๓ หรือ คศ. ๔ ตามวรรคหนึ่ง ผู้ใดต้องพ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุ ให้ผู้นั้นได้รับเงินเดือนในอันดับที่สูงขึ้นดังกล่าวในวันที่ ๓๐ กันยายนของปีสุดท้ายก่อนที่จะพ้นจากราชการเพราะเหตุเกษียณอายุ” ทั้งหมดที่กล่าวมานี้เพื่อ ร้องเรียนและเสนอแนะให้ช่วยดูแลข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาให้รับความเป็นธรรมและ เท่าเทียมในกลุ่มข้าราชการที่อาชีพเดียวกัน ซึ่งในอนาคตก็คงหมดไปตามครรลองของมันเอง

๒.ขอให้พิจารณาหลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือน เงินวิทยฐานะ และเงินประจำตำแหน่งของ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งมีมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการทั้งหลายที่มีอยู่ในปัจจุบัน เมื่อได้รับงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนเพื่อมาบริหารจัดการเอง โดยได้รับการจัดสรรในอัตรา ๑.๕ เท่าของวุฒิปริญญาตรี (สายสนับสนุน) และ ๑.๗ เท่าของวุฒิปริญญาโท-เอก (สายวิชาการ) แต่ในความเป็นจริง ปรากฏว่ามหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการส่วนใหญ่ใช้หลักเกณฑ์การจ่ายเงินเดือนตั้งแต่ ๑.๓-๑.๗ เท่า โดยไม่ชี้แจงหลักการและเหตุผลที่ชัดเจนบอกแต่เพียงว่าเป็นอำนาจของมหาวิทยาลัยที่จะกระทำได้ ประเด็นต่อมาคือเมื่อมหาวิทยาลัยบางแห่งมีนโยบายสนับสนุนให้พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาทั้งสาย สนับสนุนและสายวิชาการลาศึกษาต่อเพื่อปรับวุฒิการศึกษา แต่เมื่อจบการศึกษาสมบูรณ์มีวุฒิ การศึกษาเพิ่มขึ้นกลับมารายงานตัว ก็ยังคงได้รับอัตราเงินเดือนตามวุฒิการศึกษาเดิมไม่เปลี่ยนแปลง จึงเสนอว่ากระทรวงศึกษาควรพิจารณาทบทวนออกเกณฑ์กลางที่เหมือนกันหรือกำหนดให้จ่าย เงินเดือนตามอัตราที่ได้รับจัดสรรจากงบประมาณโดยสมควรให้เป็นอำนาจการพิจารณาของแต่ละ มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ ยกเว้นไว้เฉพาะมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ ทั้งนี้การปรับวุฒิ การศึกษาควรเป็นไปตามความเป็นจริงและรัฐบาลควรจัดสรรงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมเมื่อ พนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ได้รับอนุมัติให้ลาศึกษาต่อจบการศึกษาและรายงานตัวสมบูรณ์แล้ว หรือให้จัดสรรงบประมาณในอัตรา ๑.๗ เท่าของวุฒิปริญญาเอกเท่านั้นเพื่อจักได้ไม่มีปัญหาการจ่าย เงินเดือนหากมหาวิทยาลัยได้รับการจัดสรรงบประมาณรองรับตามคุณวุฒิการศึกษาสูงสุดไว้แล้ว

๓. การบริหารงานบุคคลของพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่กำหนดให้สภาสถาบันอุดมศึกษา ออกเป็นข้อบังคับตามหมวด ๙ มาตรา ๖๕/๒ และ ๖๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ ซึ่งแต่ละมหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการ เกิดความไม่เข้าใจ มีความสับสนมากมายว่าเมื่อเป็นอำนาจของสภาสถาบันฯ จะออกข้อบังคับอย่างไรก็ได้ อาทิ วิธีการคัดเลือกพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งใช้การสอบสัมภาษณ์อย่างเดียว บางแห่งสอบข้อเขียนอย่างเดียว หรือ บางแห่งใช้ทั้งสองอย่างร่วมกัน หรือการประเมินพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อต่อสัญญาจ้าง บางแห่งกำหนดเกณฑ์การประเมินขึ้นมาเพื่อใช้พิจารณาผู้ที่ผ่านการประเมินในรอบการประเมินทุก ๓ เดือน ๖ เดือน ๑ ปี และเมื่อผ่านการประเมิน ๓ ปีจะไม่ประเมินอีกเลยจนถึงเกษียณอายุ ๖๐ ปี แต่บางแห่งมีเกณฑ์เพิ่มเติม อาทิ หากปฏิบัติงานครบ ๖ ปีถ้ายังไม่ได้อนุมัติให้ดำรงตำแหน่งวิชาการเป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ก็ถือว่าพ้นสภาพการเป็นพนักงานในสถาบันอุดมศึกษา เป็นต้น นอกจากนี้แล้วยังมีประเด็นเรื่องการคัดเลือกพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาโดยใช้ระบบอุปถัมภ์มากกว่าระบบคุณธรรม มหาวิทยาลัยบางแห่งจึงมีพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นลูกหลานและเครือญาติของผู้บริหารในขณะนั้นเป็นส่วนใหญ่ มีการกำหนดสาขาวิชาที่ไม่อยู่ในแผนยุทธศาสตร์มาก่อน เล่นพรรคเล่นพวก ทำเพื่อส่วนตนมากกว่าส่วนรวม คุณภาพของบุคลากรเหล่านี้จึงต่ำกว่ามาตรฐานทั่วไป และหากเป็นเช่นนี้ในระยะยาวจะได้บุคลากรที่มีคุณภาพลดลง ด้วยหลักเกณฑ์ด้วยกติกาเหล่านี้จึงสร้างความไม่เป็นธรรมให้กับพนักงานในสถาบันอุดมศึกษาที่ปฏิบัติงานในมหาวิทยาลัย จึงมีการร้องเรียนผ่านทางสภาคณาจารย์และข้าราชการเกือบทุกแห่งเป็นจำนวนมากจนยากที่จะพัฒนามหาวิทยาลัยไปสู่ความเป็นเลิศทางวิชาการได้ จึงเสนอให้ท่านรัฐมนตรีหาแนวทางตามอำนาจที่มีอยู่ช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้โดยเร็ว ก่อนที่จะทำให้มหาวิทยาลัยที่เป็นส่วนราชการอ่อนแอไปมากกว่านี้และจะกระทบกับนักศึกษาในที่สุดโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้

๔. การประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา ตามประกาศของ ก.พ.อ. โดยให้อำนาจสภามหาวิทยาลัยสามารถออกเป็นข้อบังคับได้ โดยให้ขึ้นเงินเดือนเป็นร้อยละนั้น เมื่อพิจารณาและได้ใช้หลักเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นมา ปรากฏว่ามีรายละเอียดมากมายที่หาข้อยุติไม่ได้ และสร้างให้เกิดความไม่เป็นธรรมกับหลายๆกรณี เนื่องจากความแตกต่างของงานที่ปฏิบัติอยู่ บางเรื่องงานไม่สามารถเสร็จสิ้นในรอบการประเมิน ๖ เดือน เช่นผลงานวิจัย เป็นต้น และการคำนวณโดยใช้ค่ากลางของฐานเงินเดือนโดยยึดโยงกับจำนวนเงินที่ได้รับจัดสรร จากร้อยละ ๓ คุณเงินเดือนของข้าราชการแต่ละคนมาเป็นยอดรวมทั้งหมด ไม่สามารถตอบสนองการประเมินได้จริง จึงเสนอให้พิจารณาทบทวนการประเมินเลื่อนขั้นเงินเดือนที่ผ่านมา หรือจัดประชุมใหญ่เพื่อให้เป็นเวทีแลกเปลี่ยนความเห็นของข้าราชการทั้งประเทศเพื่อหาข้อสรุปที่ดีที่สุดต่อไปโดยหาเจ้าภาพที่มีอำนาจขับเคลื่อนได้จริงๆ

๕. ข้อสุดท้ายเป็นเรื่อง ประกาศ ก.พ.อ. เรื่องหลักเกณฑ์และวิธีพิจารณาแต่งตั้งบุคคลให้ดำรงตำแหน่ง ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์ (ฉบับที่ ๙) ที่ต้องขอความชัดเจนจากข่าวจากการให้สัมภาษณ์ของ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ(นายพงศ์เทพ เทพ

กาณัจนา) ว่าให้ยกเลิกลักษณะคุณภาพ ๓ องค์ประกอบ คือ ๑.ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๒.มีการวิเคราะห์ และสังเคราะห์ และ ๓.สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หรือมีผลกระทบต่อการพัฒนาชุมชน สังคม หรือ ประเทศ ตามที่กำหนดไว้เดิมในประกาศ ก.พ.อ. ฉบับที่ ๖ แต่ปรากฏว่ายังคงมีไว้ในประกาศ ก.พ.อ. ฉบับที่ ๙ เหมือนเดิม ดังเอกสารที่แนบมา

จากที่เรียนมาทั้งหมด ๕ ข้อ โดยมติที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย(ทปสท.) หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงจะได้รับคำตอบหรือแนวทางที่ชัดเจนเพื่อนำไปสู่การชี้แจงให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องรวมทั้งผู้บริหารทุกระดับโดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐที่เป็นส่วนราชการ หรือ จะกรุณาให้โอกาสประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการและตัวแทนของมหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวันเข้าพบหรือชี้แจงเพิ่มเติมในวันเวลาสะดวกที่จะกำหนดตามที่เห็นสมควร โดยติดต่อที่ รองศาสตราจารย์จิระพันธ์ ห้วยแสน ประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ๓๔๔ ถนน สุรนารายณ์ ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา รหัสไปรษณีย์ ๓๐๐๐๐ โทรสาร ๐๔๓-๔๑๕-๑๐๙ โทรศัพท์ ๐๔๑-๒๖๑-๖๐๙๑ อีเมลล์ yuksausage@yahoo.com หรือ senate_rmuti@hotmail.com

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและขอขอบพระคุณล่วงหน้ามา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถืออย่างสูง

(รองศาสตราจารย์จิระพันธ์ ห้วยแสน)

ประธานที่ประชุมประธานสภาคณาจารย์และข้าราชการแห่งประเทศไทย